

DEBATT OCH REFLEXER

Smygfinansieringen

genom landstingsbidrag av den socialdemokratiska organisationen, Sveriges Folkpensionärers Riksorganisation, behandlades ingående i föregående nr. av Sv. T. Reaktionen på socialdemokratiskt håll har inte uteblivit. Det är uppenbart, att det var en öm punkt som vidrördes. *Piteå Tidning* (s) försöker polemiserar:

Det var verkligen ett intressant "avslöjande". Först ondgör sig tidskriften över att anslagen hade begärts efter antalet pensionärer i länet, inte efter medlemsantalet i pensionärernas riksorganisation. Sedan görs gällande att beviljade anslag skall tillfalla riksorganisationen och ge möjligheter att anställa "socialdemokratiska ombudsmän". Nu anställs som bekant de socialdemokratiska ombudsmännen av socialdemokratiska arbetarpartiet och partidistriktet. Hur Svensk Tidskrift kunnat få föreställningen att partiombudsmännen avlönas av folkpensionärernas organisation framstår som en olöslig gåta.

Oskulden är förvisso inte alltid klädsam och minst av allt i detta fall. Eftersom det finns en konkurrerande folkpensionärsorganisation till den socialdemokratiska är det förvisso inte givet, att anslagen till den socialdemokratiska organisationen skall beräknas efter det sammanlagda antalet folkpensionärer i ett landstingsområde. Sv. T. har heller aldrig ett ögonblick trott, att de ombudsmän — eller skall vi kalla dem "åldringsvårdsfritidskonsulenter" — som tack vare landstingsmedel ställs till den soci-

aldemokratiska pensionärsorganisationens förfogande skall ersätta de reguljära socialdemokratiska partiombudsmännen. Men den centralt dirigerade socialdemokratiska aktionen låter ana, att de kan betraktas som välbehövliga *komplement* till själva partiorganisationen, givetvis med specialuppgift att verka bland folkpensionärerna.

Saken är sjuk, därom kan intet tvivel råda. Och vem kan för Norrlands del döma bättre än kollegan i Skellefteå, *Norra Västerbotten* (fp), som med instämmande i Sv. T:s reflexioner skriver:

Obenägenheten — demonstrerad av majoriteten i Västerbottens landsting — att låta de för fritidsverksamheten anslagna medlen fördelas genom studieförbunden är avslöjande. Och knappt hade beslutet fattats förrän SFR-distriktet beslutar om att anställa en ombudsman för pengarna. Mot detta har som framgått av referat flera lokalavdelningar protesterat.

Det nya skolsystemet

bär i hög grad Stellan Arvidsons signum, fastslog Gunnar Unger i ett kritiskt porträtt, där han konstaterade att med dess genomtruffande slås det sista stora slaget för bildningens socialisering. *Östergötlands Folkblad* (s) tar som så ofta är fallet till storsläggan och anklagar:

När sådant som Ungers "porträtt" kan få plats i denna halvofficiella partitidskrift förstår man, att högerns "ytterlighetsståndpunkt" i gymnasiefrågan inte är någon tillfällighet. Det finns ett reaktionärt bottenskikt i

högerpartiet, som längtar tillbaka till det gamla privilegiesamhällets dagar. Vad tycker Svenska Dagbladets tongivande kretsar om SvD-medarbetaren Ungers åsikter? Är det också överdrift om man betecknar dem som "högerextremism" och "ytterlighetsståndpunkter"? Efter alla reaktionära inslag i den konservativa skol- och kulturpolitiken under den senaste tiden måste högern hållas utanför allt reellt inflytande — centralt och lokalt — på skol- och kulturpolitikens utformning. Därmed borde det kunna skapas något av en nationell samling.

Karlstads-Tidningen (fp) är mera försiktig men också kritisk:

Hur skulle det vara att vänta och se? Både enhetsskolan och det nya gymnasium som skall växa fram är väl inte enbart av godo, men förutsättningarna för en breddning av vår omtalade bildning är så pass stora, att det borde vara klokt att avvakta utvecklingen.

Skånska Dagbladet (cp) tar dock tacksamt tillfället i akt och angriper såväl högerpartiet som Gunnar Unger och även Sv. T:s redaktion för "extremism":

Det låter sig sägas att dessa tidningar och dessa herrar inte kommer att ha något att säga till om i ett samlat oppositionsblock, men saken är nog inte så enkel. Vi tror inte att de låter sig tystas.

Cp-organet borde lära något av det stora visdomsord, som framför andra brukar användas av cp-ledaren, hr Hedlund: "Man skall inte sälja skinnen förrän björnen är skjuten". I övrigt torde tidningen ha rätt: dessa herrar låter sig inte tystas. I ett läge, där uppenbarligen alla som vågar ha en egen uppfattning om saker och ting betrak-

tas som "extremister", finns det verkligen anledning att tala om fara å färde för vår svenska demokrati. Det ländar högerpartiet till heder att man inte slutit sig till mittenpartierna i deras stöd åt socialdemokratien för att rasera den svenska lärdomsskolan, som så länge varit vår stolthet, den kvalitetsgrund utan vilken vårt land aldrig kunnat hävda sig så som skett i världen. Nu skall allt detta bort. Nivelleringen skall sättas i dess ställe. Men det är sannerligen inte fråga om att slå vakt om något privilegierat skikt. Lika möjligheter för alla, bör vara lösenordet. Är det extremism? Grannländernas reaktion liksom många gamla radikalers inför gymnasieförslaget borde vara en tankeställare för den mest inbitne nivellerare. Det nya skolsystemet kommer knappast att ha hunnit införas, förrän det blir dags att börja tänka om. Det är en den svenska konservatismens angelägnaste uppgifter att utan räddhåga angripa de uppenbara bristerna och plädera för den kvalitets-skola, som genom omständigheternas makt snart åter måste införas. Tillfällig cp- eller "mitten"-taktik får aldrig tillåtas nedtysta den nödvändiga kritiken. Till sist skall det också erinras om att Sv. T. är varken något hel- eller halvofficiellt organ för högerpartiet. Den är Sveriges äldsta politiska tidskrift, med anor från 1870, helt fristående från varje partiintresse, förfäktande en social och progressiv konservatism.